

PÅ MOTORSYKKEL I FEBRUAR

Sesongen for motorsyklister er alt for kort her i Norge. Da er det fint at det finnes muligheter for å bryte den lange vinterdvalen og kjøre MC et annet sted i verden. New Zealand ble vårt valg for vinterens motorsykkeltur...

- reisebrev fra Siri R. Hagen

Det at valget falt på New Zealand er fordi samboeren min og jeg ikke er noen vante globetrottere. Vi hadde hørt at New Zealand er et trygt land å reise i. Det er lite kriminalitet og ingen farlige dyr. Det skulle også ligne litt på Norge. Et lite land med fjell og sjø. Det at det ligger på andre siden av kloden var også spennende.

Vi hev oss ut i det og bestilte billetter og lette etter informasjon på Internett. Der fant

vi et byrå som leide ut motorsykler. Vi tok kontakt dette byrået på e-post. Leien på en Honda 750 Shadow var ikke avskrekkende. Vi spurte om det fulgte med kjøredress?

- Det er ikke noe problem, det ordner vi når dere kommer ned, var meldingen. Alt hørtes fint og flott ut, så vi booket sykkel med alt utstyr vi trengte, som for eksempel bager og klær.

Bukse og støvler

Den 9. februar kom vi ned til New Zealand, til 21 plussgrader. Etter en lang flytur var vi døgnville og slitne. Det bar rett til motellet. Vi hadde to dager på oss til å komme oss inn i døgnrytmen, før vi skulle på MC-tur.

Dagen etter gikk vi inn til sentrum for å kontakte MC-utleieren. Vi fikk sykkelen samme dag. Alt var kjempegreit, helt til vi skulle prøve klær. Da viste det seg at det ikke fulgte med bukse og støvler. Det var en strek i regningen. Løsningen ble at vi stakk ut i byen for å kjøpe noen sko som kunne egne seg til bruket. Vi hadde olabukser som vi mente fikk holde. Vi hadde jo fått med regnbukse!

Etter at vi hadde fått oss sko og kjørt sykkelen tilbake til motellet, var det å sette i gang med å pakke. Vi fikk satt igjen bagasje vi ikke trengte hos MC-utleieren. Vi hadde bestemt oss for å se mesteparten av Sør-

øya. MC-utleieren var behjelpelig med kart og reiserute. Jasons Motellbok fikk vi gratis. Den viste seg å være hendig.

Turen

Turen begynte i Christchurch. Det å kjøre på venstre side av veien var uvant. Det var spesielt rundkjøringene som var den største utfordringen. Men etter hvert tenkte vi ikke stort på det.

Turen gikk nordover til Picton. Vi var innom flere små steder med flotte strender og fjell som er høyere enn 2000 meter. Seler så vi flere av. Men delefinner og hval måtte vi ut med båt for å se.

De første dagene kom vi ikke så langt. Jeg var dårlig og orket verken å kjøre eller sitte på så lenge av gangen. Jeg hev innpå

Churchtown

Typisk gatemiljø i Churchtown

Queenstown

Landskapet rundt byen Queenstown er vakkert

c-vitaminer og febernedsettende. Etter to korte dager og mye søvn var formen stigende og jeg kunne nyte alt dette praktfulle landet kan tilby.

Nesten alle bruene har bare et kjørefelt. Den store utfordringen var to bruer med skinneovergang midt i kjørebane. Sporene var minst 20 cm brede og 20 cm dype, så det var bare å ta det med ro.

I Franz Josef fant vi ikke noe sted å sove. Det er selvfølgelig overnattingsmuligheter der, men alt var fullt. Vi havnet til slutt på et øde sted i en campinghytte.

Dagen etter våknet vi opp til regn. Vi kjørte i litt over en time og ble gjennomvåte og kalde. Vi savnet kjøredressene våre som hang hjemme. Vi valgte å finne et sted å sove og vente på bedre vær.

Vi kjørte oss bort da vi skulle finne en liten vei til Queenstown og endte på en dårlig grusvei. Det var bare å snu og det kostet oss to såre rumper. Honda Shadow er ingen offroadler!

Vi kom så til Queenstown, en by der adrenalinet kan få fritt spillerom i alle typer ekstremспорт. Litt utenfor byen stoppet vi og tok en tur med jetbåt - en artig opplevelse.

Skilting

På New Zealand er det anbefalt fart i alle svinger, så det er lett å lese kurven ut fra skiltene

Ekstremспорт

New Zealand er kjent for alle typer ekstremспорт - som jetbåt og strikkhopping

Kjøre i New Zealand

Det er lett å få overnatting. Det kryr av moteller, backpackers bungalower og andre overnattingsmuligheter. Det er ikke uvanelig at man må stoppe for kyr som skal skifte beite. Det er fascinerende å se hvor flinke gjeterhundene er.

I New Zealand er det mye historie og kultur. Ekstremsporten står sentralt i turistnæringen. Det er her strikkhopp kommer fra. Men alt koster penger.

Veiene er i god stand og fartsgrensen er 100 km/t på landeveier. Det er anbefalt fart i alle svinger, så det er lett å lese kurvene ut fra skiltene. De stemmer nesten hver gang. Det er stort sett godt skiltet og lett å finne fram, og lokalbefolkningen er svært hjelpelige.

Reisens slutt

Etter 10 dager på motorsykel ankom vi igjen Christchurch. Vi hadde da kjørt litt over 200 mil på vår Honda 750 Shadow. Dagen etter leverte vi sykkelen. Det var trist. Vi har hatt en flott tur, men neste gang tar vi med egne kjøredresser.

FAKTA

New Zealand består av to øyer: Nord-øya og Sør-øya

Hovedstaden heter Wellington

Språket er engelsk og maori - begge er offisielle

Myntenhet er NZD

Sommersesongen er fra desember til mars

Overnatting og mat ligger på ca. halvparten av norske priser

Fly: Oslo- London- Hong Kong- Auckland- Christchurch. Pris ca. 11200. Det er flere muligheter. Spør et reisebyrå for å få det billigst mulige tilbudet.

Viktige nettsider:
www.nzbike.com
www.newzealand.com

Artikkelforfatteren

Siri og turpakket Shadow 750

